

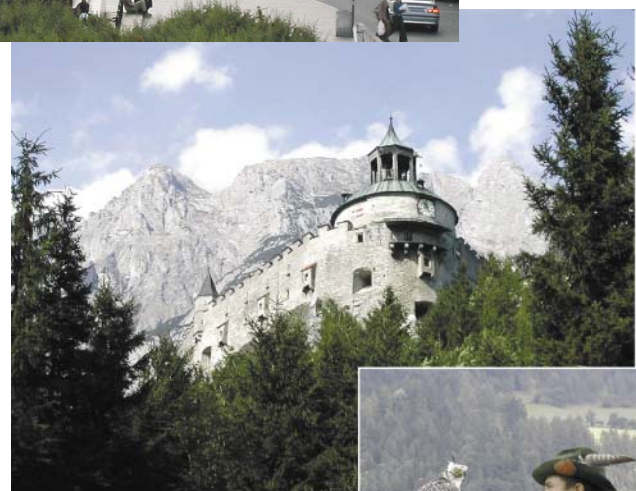
Gjennom hjertet av Europa

– 19 dager, 8 land, 5250 km

Noen kjører stygglangt i sofaen på en diger tursyssel. Andre får rundt øde svinger med horn i panna. Men det går an å få med seg ganske mye av begge deler på en gang. På vei til og fra Madonna-treffet er det rikelig med muligheter til sightseeing, effektiv motorveitransport, kulturer tydelig forskjellig fra vår, og ordentlig inspirerende svinger.

1. Praha (CZ)
Hovedstaden i Tsjekia er en Europas aller vakreste byer. Dra inn i gamlebyen og ta en spasertur fra nasjonalmuseet, ned Vaclavs namesti til gamleby-torget og over Karlsbroen. Derfra er det også gangavstand opp til Praha slott og de andre severdighetene i Hradcany på vestsiden av Moldau (Vltava), med utsikt over hele gamlebyen.

2. Werfen (A)
Burg Hohenwerfen ligger på toppen av et lite skogbevokst fjell, og her holder Salzburger Landesfalknerei oppvisning med jaktfalker av mange arter, alle utrolige luftakrobater. Dessuten noen ørner og en gribb, til ære for publikum.

fjor var ekvipasjene en Honda CBR600 med fører, og en BMW K100RS med fører og passasjer. Med bare to sykler er det lett å holde følget samlet, noe som ellers kan bli et problem når man er flere på tur. Treffkalender'n fra NMCU inneholder foruten et utvalg av motorsykkelvennlige

gjort tilsvarende turer og kan fortelle hvor det kan være lurt å dra innom og hvorfor. Detaljopplysninger om enkelte steder kan også hentes fra internett. Uten www hadde vi f.eks. ikke visst om verdens bratteste ikke-tannstang-jernbane i Linz. Rutevalget ble for en stor del gjort via Microsoft Autoroute 2002. Siste versjon (2003) duger ikke, siden den mangler Tsjekia (og Norge). Selvsagt var vi klar over at rutekartene fra Autoroute ville bli fraveket mer og mer etter hvert som lokalkjentes tips og våre egne innfall kom til å gjøre seg gjeldende, men verktøyet gir likevel god oversikt over avstander, tid og hvor vi måtte forvente å se oss om etter husly for natten - og faktisk også over noen ekstremt svingete veipartier (bare man zoomer inn tilstrekkelig). Underveis ble det som ventet gjort tildels betydelige avvik fra den opprinnelige ruten.

Planlegging

For ett år siden hadde vi gjennomført en lignende tur, og allerede da ble det bestemt at Motoraduno Madonnina dei Centauri var en begivenhet som skulle oppsøkes igjen året etter. Vi skulle også forsøke å avlegge Villa Löwenherz enda et besøk. Som i

overnattingssteder også noen tips til rutevalg og steder som er verdt et besøk. Gamle numre av MC-bladet ble hentet frem, og Birger Tommos' "Böhmen - ett svingparadis" fra 1998 var spesielt interessant nå. Men den beste kilden til råd og tips var i år som i fjor: Andre motorsyklister. Motorsyklister som har

3. Grossglockner/Heiligenblut(A)
2503 moh (sidevei til
Edelweißspitze, 2571 moh).
Motorsykeltradisjonen på
campingplassen i Heiligenblut
ble i sin tid startet av SMC-
medlemmer, men i dag er
nordmenn i overtall. Hyggelig
etablissement med utmerket kjøkken. Veien dit nordfra, Großglockner Hochalpenstraße, er intet mindre enn
spektakulær.

6. Como-sjøen (I)

Denne store sjøen i Nord-Italia er mer enn bare Mandello del Lario, hjembyen til Moto Guzzi-fabrikken. Lago Como er omkranset av idylliske småbyer og har flere båtruter. Ta lokalbåten og dra innom utrolig vakre Bellagio.

4. Dolomittene/Falzarego (I)

Taubane opp til Monte Piccolo Lagazuoi, 2752 moh.
Fra Cortina d'Ampezzo og vestover (mot Bolzano) får man valgets kvaler - man må krysse området flere ganger for å få med seg alt... uansett om man er der for naturen eller svingene.

7. Alessandria/Madonna-treffet (I)

Et av de mer spektakulære MC-treffene: Gudstjeneste med velsignelse av motorsykler inne i domkirken og 10.000 entusiastiske deltagere i paraden etterpå. Må oppleves! Slår du opp teltet på campingen i Castellazzo Bormida (småbyen med Madonna-kirken og startstedet for paraden til Alessandria), treffer du mange av de mer langveisfjærende treffdeltakerne der.

5. Stelvio-passet (I) 2760 moh.
Heter Stilserjoch på den lokale dialekten av tysk(!) Mye besøkt av (særlig tyske) motorsyklister - samt de sprekeste selvpinnerne på tråsykkel. Veien er bare 3 m bred på det smaleste

8. Monaco (MC)

Monte Carlo og Monaco-Ville er fremfor alt en vakker utstilling av penger og velstand. Foruten de klassiske attraksjoner som kasinoet, palasset og det oseanografiske museet, ta en tur forbi båthavnen og se litt på de utrolige verdiene som ligger forøyd der. Veien forbi er dessuten en del av en av verdens mest berømte Grand Prix-baner.

10. Le Camping Moto/Montclar-sur-Gervanne (F)

Åpen kun for motorsyklister. Drives av et meget hyggelig par utvandret fra Nederland og har rimeligvis mange gjester derfra. Rikelig med skygge til teltene, en overnatningsform de fleste velger. Hytter (leies på ukesbasis) og noen få spartanske rom finnes også. Førsteklasses saniterbygg. Behagelig bar/kafé med svømmebasseng bak - uunnværlig etter en svett dagstur langs en av de kronglete fjellveiene i området rundt. Hovedveien til Die, over Col de Rousset, videre nordover og en av veiene vestover, og tilbake via Beaufort-sur-Gervanne, kan varmt anbefales.

9. Les Gorges du Verdon (F)

Europas største canyon (kløft), gravd ut av elva Verdon (som munnar ut i innsjøen Lac de St-Croix). Lokalkjente anbefaler utsikten langs sørvest-siden av elven.

11. Le Hohwald (F)

Flotte serpentin-veier i vakker og kupert skogsterreng i Alsace, f.eks. som her mellom St.Martin og Le Hohwald.

En erfaren østerriksk motorsyklist tipset oss om Traunsee og Pass Gschutt i stedet for hovedveien sørvestover mot Werfen, samt Pso. Stelvio (Stilfserjoch) etter Dolomittene. En italiensk krovert anbefalte taxfree-byen Livigno og fjellpassene før og etter. En fransk portier gjorde oss oppmerksom på Les Gorges du Verdon som et spektakulært alternativ til en del av Route Napoleon. Le Camping Moto fikk vi høre om underveis av en norsk motorsyklist. Småveiene i Alsace ble riktignok etter hvert forlatt til fordel for motorveier pga. regn, men vi konkluderer med at det kan lønne seg å høre på både lokalkjente og værguder.

Dagsetapper

Av tidligere erfaring visste vi at dagsetapper på noe særlig over 50 mil med passasjer er slitsomme, særlig for passasjerene. Selv om Autobahn innbyr til friske marsjhastigheter, tar det tid å stoppe for tanking, strekking på beina og innimellom noe koffeinholdig for

å sparke hjernen i gang igjen. Dessuten ville vi gjerne ha tid til litt mer enn bare søvn etter å ha parkert. Der veiene byr på mer interessante opplevelser enn bare samspillet med flinke tyske bilister, reduseres gjennomsnittshastigheten dramatisk - noen ganger ble våre dagsetapper bare 30 mil eller mindre. Både fordi hårnål etter hårnål nødvendigvis tvinger hastigheten ned og fordi fotostopp og besøk på planlagte eller uventede severdigheter tar ekstra tid.

Overnatting

Siden vi ville ha med oss mest mulig av den sosiale biten på Madonna-treffet, tok vi med teltene. Disse var ikke tenkt brukt andre steder, annet enn som sikkerhet om det ikke skulle være rom i herberget et sted. Vi tok sikte på rimelige hoteller eller moteller/gjestehus (max. 60-80 euro for 3 pers.) som foretrukket overnatting, med noen få unntak: Rett ved gamlebyen i Praha var 4-stjerners eneste mulighet med sikker parkering. Le Camping Moto leide ut hyttene sine på ukesbasis, her ble

det i stedet enkle rom i noe som lignet en brakke. I Heiligenblut var det enten telt eller langt å gå til de andre motorsyklistene. Rimelig overnatting i Sveits er nesten bare å glemme, sveitserne er visst akkurat like flinke som nordmenn til å ta seg betalt. Generelt viste vertskapene seg svært velvillige og hjelpsomme med plassering av syklene, ett sted kjørte vi endog gjennom resepsjonen for å parkere.

Packing

Er man alene på sykkelen er plassen intet problem på en 3-ukers tur. I tankveske, toppkoffert, salvesker og vanntett pølse får man med seg nesten alt mellom himmel og jord. Med passasjer derimot blir det noe trangere: Lange og lette ting som telt og soveposer ble plassert i vanntett pølse bak. Vi la tunge og ofte brukte ikke-personlige ting som jekkestropper, hammer*, penger og kart i tankveske, og brukte én sidekoffert hver til personlige ting som klær og toaletsaker.

Regndressene ble lagt i et par små cordura-vesker stropet opp på sidekoffertene. (*Bakken på campingen i Castellazzo er så hard at teltploggene må slås ned med hammer/slegge for ikke å bøyes.) Pakkelisten fra Saltdal MC (i Treffkalender'n) er et godt utgangspunkt - men tenk litt over hvor og hvordan, det er ikke sikkert ullgenser og kokekar må være med på akkurat denne turen.

Hele turen har kostet ca 30 - 35 000 for tre personer på to sykler, inkludert absolutt alt unntatt dekk. Men til gjengjeld sitter vi jo igjen med (enda flere) minner for livet!

tekst: Ole Robin Paulsen
foto: Tor Egel Edvardsen
Ole Robin Paulsen

12. Villa Löwenherz (D)

I Lauenförde (rett over broen fra Beverungen), mellom Hörter og Kassel langs elven Weser, ligger Villa Löwenherz. Dette hotellet er åpent kun for motorsyklister og har i 25 år holdt til i en stor og flott gammel vernet bygning. I tillegg til tyske motorsyklister på helgetur er det også en hel del nordmenn og svensker som legger turen innom. Anbefales.